

på, om ikke der er dele af vores B 108, der kan komme med. For det, vi har sagt her, er jo, at der skal etableres samarbejde – det er igen i lyset af sundhedsministerens bemærkninger – mellem skole, socialforvaltning og frivillige foreninger, og at vi skal prøve at give dem nogle redskaber. Hvis vi prøver at inddrage de kræfter, er det jo noget af det, der kan kortlægge, hvad det er, der går galt. Så siger vi i øvrigt også, at unge, der har forsøgt at begå selvmord, skal have adgang til intensiv hjælp, herunder gratis psykologbi-stand. Jeg synes også, at det er nogle af de ting, der bør indgå, og som vi måske kan bruge.

SF's ordfører kom jo helt berettiget med en ret lang afslutning, hvor der også var en række konkrete forslag, som jeg synes vi skal tage med. Så jeg vil opfordre meget til, at vi prøver at lave det arbejde hen over sommerperioden, at vi altså kigger på de her forslag og ser, om ikke vi kan binde en sløjfe om dem, så det bliver andre end bare dem – undskyld udtrykket, for det er sandelig slemt nok – der når hospitalsvæsenet, det er sandelig også vigtigt at få fat på dem, der ikke når hospitalsvæsenet, eller som man måske helt kan forhindre at begynde at gå ud ad den glidebane.

Så min appel er bare, at det ikke bare er de to beslutningsforslag her, men altså også Det Radikale Venstres forslag, B 108, som kan indgå i en eller anden fælles sløjfe om det her emne. Tak.

Kl. 18:55

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Line Barfod, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 18:55

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Vi synes også, at det vil være en rigtig god idé, hvis vi får lavet en fælles beretning, og jeg synes også, at det er fint at tage nogle af de ting med, som fru Lone Dybkjær peger på, og se på, hvad det er for nogle forskellige initiativer, som vi kan tage med. Jeg tror, at det kunne være rigtig godt, hvis vi på den måde kunne få lavet en større beretning, som virkelig tog fat på det her område.

Jeg vil så bare sige til fru Vivi Kier, at jeg mener, at det er vigtigt, at man også får sikret en langsigtet og permanent indsats, og at det ikke kun er forsøg og projekter og kortsigtet, men at man faktisk gør noget langsigtet. Jeg mener, at vi har et problem med, at vi på så mange områder inden for både social og sundhed laver de her kortsigtede projekter, selv om vi egentlig godt ved, at det er en indsats, der skal blive ved i flere

år, og hvor de personer så kommer til at bruge en del af deres ressourcer på hele tiden at skulle søge nye penge og prøve at se, om projektet kan fortsætte, eller om det bliver lukket ned, og så skal man åbne noget nyt op osv., i stedet for at de kan bruge deres ressourcer på den indsats, vi egentlig helst vil have de brugte ressourcer på. Derfor vil jeg gerne appellere til, at vi i den beretning sørger for, at der altså også er nogle permanente tiltag, for det tror jeg virkelig er noget af det der skal til.

Så vil jeg ellers bare sige, at jeg synes, det er rigtig vigtigt, at man har muligheden for at få behandling, og jeg er helt enig i, at det både er dem, der er selvmordstruede, og de pårørende, og at det også, som fru Lone Dybkjær siger, er, inden man kommer så langt; der skal være nogle tiltag og nogle muligheder for at få fat i børn og unge og selvfølgelig også andre, som kunne være i risiko for at finde på at begå selvmord eller på andre måder skade sig selv. Jeg tror, at det er rigtig vigtigt, at vi inddrager alle dem, der har god viden om og erfaring for, hvad det er, vi kan gøre, og så får lavet en virkelig god beretning med nogle gode initiativer.

Kl. 18:57

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren, og vi er nået til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Dennis Flydtkjær fra Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 18:57

(Ordfører for forslagsstillerne)

Dennis Flydtkjær (DF):

Som sagt af andre ordførere minder det her beslutningsforslag om en behandlingsgaranti til selvmordstruede på 48 timer jo rigtig meget om det andet beslutningsforslag, så vi burde måske have behandlet dem under et, for man kommer jo nemt til at stå og gentage sig selv heroppe.

Men jeg vil alligevel nævne nogle af de grunde til, at vi har fremsat det her beslutningsforslag. Selv om vi siden 1980 har set, at der har været et fald i selvmord, altså fuldbyrdede selvmord, har vi alligevel set en stigning i selvmordsforsøg. Og vi skal selvfølgelig arbejde for at få det antal ned. Vi har jo ikke de helt nøjagtige tal for, hvor mange der forsøger selvmord, men vi ved i hvert fald, at alene i 2006 kom 4.026 mennesker på skadestuen efter et selvmordsforsøg.

Som jeg sagde i min sidste tale, er det et meget skræmmende tal, specielt fordi vi ved, at en tredjedel af de mennesker bliver sendt hjem igen fra skadestuen uden egentlig at have en opføl-